

Dermed vil jeg ikke paa nogen Maade have sagt, at man ikke bør gaa til i en Situation som denne at lægge yderligere klækkelige Byrder paa disse Indtægter, der her er Tale om. Man har gjort det hidtil gennem Aarene, har ladet dem bære i stigende Grad de stærkt voksende Byrder, men jeg mener, at der alligevel maa komme en Tid, da man spørger sig selv: gaar det an at blive ved at løse paa? Jeg tror ikke, at vi er saa grumme langt borte fra den Tid. Det vil jeg henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse, naar vi nu skal drøfte i et kommende Udvalg disse Spørgsmaal og ogsaa den højtærede Ministers § 7. Vi er i vore Betragtninger af denne Sag ikke længere borte fra hinanden, end at den højtærede Minister og Venstre sikkert maa kunne finde hinanden. I hvert Fald skal jeg endnu en Gang udtale, at der er Punkter i den højtærede Ministers Forslag til Ændring af de bestaaende Skatteregler, som ubetinget betyder Forbedring og vil finde vor ubetingede Tilslutning.

Piper: Det kan kun glæde mig, at den højtærede Minister udtalte, at min Opfattelse af, hvorledes § 7, sidste Punktum, skulde forstås, er rigtig, men naar Ministeren mener, at der ikke kan være Tvivl derom, maa jeg dog sige, at adskillige dygtige kommunale Folk er kommet til mig og har gjort den modsatte Opfattelse gældende. Det kan derfor ikke være saa ligetil at forstaa, som den højtærede Minister finder, men Lovene bør ikke være saadan affattede, at der kan være Plads for Tvivl.

Jeg tænker, at den højtærede Minister efter den Tale, som det ærede Medlem for 5te Kreds (Kragh) nu holdt, ikke mere vil se nogen Forskel paa dette ærede Medlems Udtalelser om Skattebestemmelserne i § 7 og mine. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Nej!) Hvad er det, der sker ved disse Skattebestemmelser? Først forhøjes den paagældendes Indtægt efter Kildeartsbeskatning, derefter forhøjes den saaledes forhøjede Indtægt med 25 pCt., og endelig beregner man Skatten i Henhold til Skalaen i Loven af 13. Oktober 1917. Hvis den paagældende Person nu har sine Indtægter af Aktieselskaber, er hans Indtægt allerede blevet beskattet ganske klækkeligt i Forvejen, men ved Siden af denne Skat og de ret store Procenter, man her kommer til, skal den paagældende svare den ordinære Kommuneskat, han skal svare den ordinære Indkomstskat til Staten og den ekstraordinære Tillægsskat, en ekstra

Tillægsskat paa Formuen og den ordinære Formueskat. Hvis man regner alt dette sammen — jeg har ikke forsøgt Regnestykket —, tror jeg, man vil komme op til Procenter, der ligger meget over 50. Selv om man undertiden bør klippe Ulden af Faarene, skal man ikke gerne tage Skindet med.

Jeg udtalte før, at den prisregulerende Vej var at foretrække. Naar man kunde have holdt Prisniveauet nede, som det var før Krigen, vilde det have været heldigst, men dette lader sig ikke gøre, heller ikke ved de prisregulerende Foranstaltninger, som udføres paa den Maade, at man sælger Varen til en Pris, der ligger under den, Varen vilde koste uden disse Foranstaltninger. En hel Del af de prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 2 kan kun sættes i Værk ved Dyrtidsmærker, men man rammer i mange Tilfælde ganske ved Siden af, naar man skal ind paa den Forretningsgang, thi Mærkerne bliver som oftest aldeles ikke brugt til det paatænkte Formaal. Det har vist sig umuligt at holde Styr baade paa dem, der faar udleveret Mærkerne til Brug, og paa de handlende, saa at Foranstaltningerne slet ikke virker prisregulerende paa de paagældende Nødvendighedsartikler, som de skulde.

Den højtærede Minister udtalte, at det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden kun var en Supplering af den nugældende Lov med nogle Bestemmelser, som han fandt manglede. Det er deri, min Stilling adskiller sig fra den højtærede Ministers; jeg mener nemlig, at det Supplement, som er nødvendigt, fordi Situationen kræver flere Penge, kunde have indskrænket sig til en Forhøjelse af Beløbet. Nogle af de andre Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, er gode, og jeg har udtalt min Tilslutning til dem, men de er dog ikke af saa stor Værdi, at de ikke godt kunde vente med at træde ud i Livet i 3½ Maaned, saa man i Kommunerne kunde være fri for at beskæftige sig med en ny, ret forandret Lov i Stedet for den, i Henhold til hvilken man har taget sine Beslutninger Aaret igennem.

Vejstrup: Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) syntes at ville opstille et Modsætningsforhold mellem de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, og mine Udtalelser angaaende, hvor vidt man havde skønnet rigtigt med Hensyn til Tallet 27. Det ærede Medlem haabede, at jeg ikke havde Ret i, at man